

عکس: شهید گل افشار

معاون دادستان استان و سرپرست مجتمع قضایی حمایتی «شوق زندگی» از لزوم حمایت از افراد تراجنسیتی در جامعه می گوید

نادیده گرفتن تراجنسیتی ها، راه چاره نیست

بیست و نهم مرداد بود که گزارشی درباره آدم های خاص در همین صفحه چاپ کردیم؛ آن ها که نام تراجنسیتی دارند اما حالا پس از جراحی های تغییر جنسیت، همانی شده اند که سال ها در طلبش بودند. اتاق انجمنشان در ساختمان مجتمع قضایی حمایتی اجتماعی شوق زندگی در بولوار خواجه ربیع است. مدت زیادی از راه اندازی این دفتر نمی گذرد؛ البته سال های سال بیرون از این قالب رسمی به هم نوعان خود کمک کرده بودند اما وجود یک مکان و داشتن جایگاه قانونی در راستای تحقق هدفشان مؤثرتر است. گزارشی که چاپ شد، مشکلات زندگی آنان را روایت می کرد؛ از طرد شدن در خانواده تا زندگی در جامعه ای که در آن همه آدم ها یازن هستند یا مرد؛ یعنی همانی که در پوشش و ظاهر به چشم می آیند. اعضای انجمن در گفت و گویشان از مسئولی نام بردند که وجود آنان را پذیرفته و در همه مراحل راه اندازی انجمن و حضورشان در مجتمع، همراهشان بوده است. نیره عابدین زاده، معاون دادستان استان و سرپرست مجتمع قضایی حمایتی شوق زندگی، همان فردی است که از ابتدا تاکنون افراد دارای اختلال هویت جنسی را باور و تلاش کرده است آنان در جامعه پذیرفته شوند و بتوانند مسیر درست زندگی را طی کنند. با این مقام مسئول دقایقی درباره این افراد خاص جامعه گفتیم و دغدغه هایش را درباره آن ها شنیدیم.

گفت و گوی روز

نیره عابدین زاده
تکمیل کار
روزنامه نگار

و اجتماعی نادیده گرفته می شوند، ولی وجود دارند. نادیده گرفتن آن ها راه حل برطرف کردن مسئله نیست. در سال های زیادی که قاضی بودم و بر روی مسائل اجتماعی کار می کردم، چه در محاکم کیفری و چه در تجدید نظر یا پرونده های زیادی درباره افراد دارای اختلال هویت جنسی روبه رو شدم و شاهد بودم که هیچ برنامه ای برای آن ها وجود ندارد.

در آغاز صحبت از چگونگی آشنایی خودتان با افراد تراجنسیتی در جامعه بگویید.

داد یار پیشگیری از وقوع جرم بودم و از طریق پرونده ها از وجود چنین افرادی آگاه شدم؛ افرادی که جامعه آن ها را نادیده می گرفت. گروهی از افراد همین جامعه که اختلال هویت جنسی دارند، همواره در فرایندهای اداری

بگیرد. ما این ها راها می کنیم تا زمانی که این فرد در جامعه به عنوان یک انسان خطایی بکند و مرتکب جرمی شود. معضلات زندگی آن ها هم کم نیست، حتی نگهداری این افراد هم مشکل است. در شهر خودمان مکانی که بتوانیم مثلا به عنوان بازداشتگاه آنان راز دیگران جدا کنیم، نداریم. اگر افراد تراجنسیتی به عنوان بی سرپرست و بدون سرپناه در خیابان مانده باشند و بخواهیم در مکانی به آنان سرپناه بدهیم، براساس شرایط آنان، جایی وجود ندارد؛ مثلاً یک فرد تراجنسیتی خودش نمی خواهد در محیط مردانه قرار بگیرد اما می گویند براساس شکل ظاهری باید در محیط مردانه بماند. همچنین بچه های زیادی را دیدم که می گفتند ما هم مسلمان هستیم و می دانیم از نظر شرعی نباید در خوابگاه دخترانه بمانیم اما راه دیگری نداریم. یا اینکه به عنوان یک شهروند نمی توانند از امکانات رفاهی شهر استفاده کنند.

در مواجهه با پرونده های افراد تراجنسیتی، بزرگ ترین مشکلات این افراد را در چه دیدید؟

رفتارهای توهین آمیز با چنین افرادی، یکی از مشکلات آن هاست و دیگری اینکه برخورد ها متناسب با درد و رنج آن ها نیست. سخت تر این است که درک نشوند و دردهایشان، فارغ از تحرم و دلسوزی شنیده نشود. به نظرم مهم ترین نیاز این افراد همین است. هیچ سازمان و نهادهای برای افراد تراجنسیتی برنامه ای نداشت. در واقع خیلی ها تلاش می کردند بگویند این افراد وجود ندارند، در حالی که آنچه وجود نداشت، برنامه ای مخصوص این گروه از اعضای جامعه بود. مشکلات زیادی هم داشتند؛ به عنوان نمونه فردی که با هویت خودش مشکل دارد، نیاز دارد که مشاوره بگیرد؛ چه آنچه در ذهنش است، درست باشد چه غلط. باید حرف هایش شنیده شود و در مسیر درست حل مسئله قرار

پس از این مواجهه و آشنایی با این گروه از جامعه، شما به عنوان یک مقام قضایی چه کردید تا از این گروه حمایت شود؟

متناسب با پرونده های اجتماعی تراجنسیتی ها احساس کردیم که در این مسئله، ناهماهنگی بسیاری بین سازمان ها وجود دارد. در مدت کوتاهی مشهد در این حوزه خوب پیش رفت؛ یعنی تلاش شد برای سامان دهی این افراد خدمات اجتماعی، قضایی، بهداشتی و پزشکی داده شود اما متأسفانه پس از مدتی آن سامان دهی ازهم پاشیده شد. اکنون بسیاری از سازمان ها

در این مسیر، مسئولان استانی هم حمایتی از شما کردند؟

ما پیشنهاد ثبت یک سازمان مردم نهاد را دادیم که به تأیید استانداری رسید. تراجنسیتی ها نه بودجه ای دارند نه امکاناتی. دست کم باید به این افراد مشورت داده شود که به سوی افراد غیرمتخصص و نا آگاه کشیده نشوند. اعضای انجمن حمایت از تراجنسیتی های خراسان که با نام «سایبان سرای سبز زندگی» مجوز گرفته بودند، به کمک معاون دادستان، در اتاقی که به آن ها

تعلق گرفته بود، کار خود را آغاز کردند. بخشی از هدف به نتیجه رسیده بود. سعی کردیم در قالب یک مؤسسه مردم نهاد یک شخصیت اجتماعی داشته باشیم؛ شخصیت اجتماعی منسجم در همین نظام و همین کشور تا در نتیجه بتوانند مطالبه گری و نیازهایشان را همین جا مطرح کنند. حالا اعضای این انجمن در حل پرونده افرادی که اختلال هویت جنسی دارند، در کنار ما هستند و روان پزشک و مددکار به آنان معرفی می کنند. این انجمن، آن ها را راهنمایی می کند تا تقاضای فرد در مسیر قانونی قرار بگیرد.

درباره میزان رای های صادر شده برای تغییر جنسیت هم بگویید.

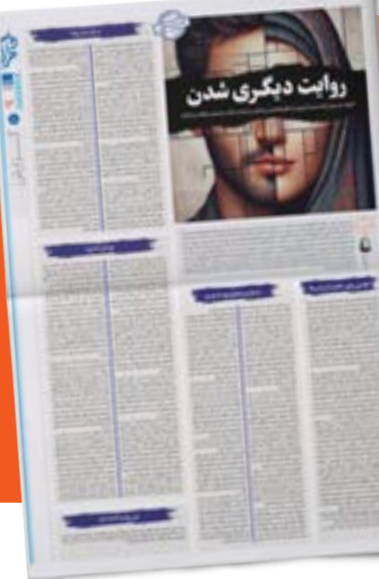
مدتی، خیلی سخت گیری نبود و پزشکی قانونی در مشهد آسان تر اختلال هویت جنسی را تأیید می کرد اما حالا انگار بین صفر و صد گیر کرده ایم؛ چون همه این دوره ها را قاضی بودم، می دانم مدتی به راحتی و با دو جلسه روان شناسی رأی صادر می شد اما حالا تقریباً ۹۵ درصد تقاضا ها رد می شود. افراد متقاضی هم این میان گیر افتاده اند؛ چون هیچ سازمان و نهادهای در کشور برای رسیدگی به مسائلشان ندارند. اتفاقاً گروهی هم هستند که اگر مشاوره و خدمت به موقع بگیرند، در مسیر درست قرار می گیرند، ولی اگر نادیده گرفته شوند، توسط گروهی

ایا قاضی ها آگاهی کافی و کاملی از شرایط این افراد دارند؟

قضات و شعب رسیدگی به این پرونده ها مشخص هستند. ما همه درخواست ها را می بخد بپریم و به پزشکی قانونی ارجاع می دهیم اما از آنجایی که این موضوع کاملاً

به نظر شما، آگاهی خانواده و جامعه درباره این گروه از افراد جامعه چه اهمیتی دارد و اصلاً چه باید کرد؟

این اختلال، خانواده فرد را به شدت تحت تأثیر قرار می دهد. این افراد پس از اعلام اینکه جسم و روحشان باهم همخوانی ندارد، بلافاصله از خانواده طرد می شوند. پس از آن ممکن است به سمت کسانی بروند که آن ها را راهنمایی اشتباه کنند. آن وقت، زمانی فرد به ما مراجعه می کند که شکل ظاهر و پوشش خود را تغییر داده و آن موقع بازگرداندن او به جامعه سخت تر است. معتقدم باید به این افراد جایگاه اجتماعی داد تا از آسیب های احتمالی بعدی دور بمانند. این افراد با مشکلات زیادی روبه رو هستند. اینکه حمایت مالی نمی شوند

برای دیدن فایل ویدئویی این گزارش کد را اسکن کنید

scanit

گزارش

شما هم می توانید همراه پوشش مهدی ای باشید که حامی دانش آموزان است

بالا رفتن از پله های مهربانی

ندا معصوم اهرسال در آستانه بازگشایی مدارس، بسته های نوشت افزار، کیف و کفش در قالب طرح حمایت تحصیلی درمیان دانش آموزان بی بضاعت توزیع می شود. نهادهای مردمی و خیران، جزو افراد و مجموعه هایی هستند که بیشترین تلاش را می کنند تا با شناسایی دانش آموزان مستعدی که بضاعتی برای ادامه تحصیل ندارند، حامی آن ها باشند.

کم نیستند در اطراف ما کودکانی که به دلایل مختلف، نان آور خانواده شان را از دست داده اند و معضلات اقتصادی، بهانه ای برای ترک تحصیلشان شده

است؛ برای همین نیکوکاران و گروه های مردم نهاد همیشه پا پیش گذاشته اند تا دانش آموزی به خاطر ناسامانی های اقتصادی از تحصیل بازماند. گروه های خودجوش و مردم نهاد فکر همه چیز را کرده اند و می دانند اگر از این گروه حمایت نشود، دختران زود هنگام ازدواج می کنند و پسران هم زودتر از موعد وارد بازار کار می شوند و از رؤیایها و آرزوهایشان دور می مانند. برای همین خیلی از همین آدم هایی که حوالی ما زندگی می کنند، در آستانه پاییز و فصل بازگشایی مدارس، آستین بالا می زنند و با راه اندازی پوشش های مختلف، دست دانش آموزان نیازمند را می گیرند.

این ایام که می رسد، حس های انسان دوستانه مانند سنگریزه هایی که وسط دریاچه ای آرام پرت می شود و تن صافش را بر اثر دایره های ریزودرشت می کند، به سرعت به همه جاسرات می کند. این حس عجیب مهربانی همیشه قدرتمندتر از حساب های بانکی و... عمل کرده است. شما هم اگر دوست داشته باشید، می توانید همراه این آدم ها باشید.

کمپین پله، یکی از گروه های خودجوش مردمی است که در جهت حمایت از دانش آموزان مستعدکم برخورد را فعال است. سید محمد موسوی، مدیر روابط عمومی این مجموعه، در اشاره ای کوتاه به پیشینه مجموعه، تعریف می کند: این بنیاد یک سازمان مردم نهاد است که فعالیت خود را در مشهد، از سال ۱۳۹۷ با مجوز رسمی از وزارت کشور آغاز کرده است و برای ترویج مسئولیت اجتماعی و آگاهی بخشی در زمینه ریشه کنی فقر مطلق، قدم بر می دارد. او در توضیحات بیشتر مطرح می کند: این بنیاد در کنار برگزاری رویداد های مختلف، نظیر انتقال تجربه و نشست های تخصصی در حوزه علوم انسانی، در راستای توانمندسازی و تحصیل ۷۵۰ دانش آموز مستعد، تلاش می کند تا زندگی بهتری را تجربه کنند.

موسوی خوشحال است که دانش آموزان زیادی با حمایت های این پوشش از دام آسیب های اجتماعی نجات پیدا کرده اند و موفقیت تحصیلی، زندگی خیلی از آن ها را شیرین کرده است و توانسته اند از سد کنکور بگذرند و به رؤیایهایشان قدم به قدم نزدیک تر شوند.

موسوی و همه کسانی که در این مجموعه فعالیت می کنند، می دانند که مردم از هیچ کمکی دریغ نمی کنند و حالا که نزدیک مهر و فصل مهربانی است، از تمام کسانی که مخاطب این حرف ها هستند، می خواهد که یاریگر این گروه های مردمی باشند.

او تعبیر جالبی دارد و می گوید: این پله ها فقط باکنار هم بودن ساخته می شود و شما اگر می خواهید مهر و محبت خود را به دانش آموزان هدیه دهید، بعد از ورود به سایت حرکت انسانی، به آدرس harkatensani.org محبت خودتان را به دیگران هدیه کنید.

روی خط جامعه

وعده بهره برداری از ۲۲۵ فضای آموزشی در خراسان رضوی

۴۷۳ طرح ورزشی و بهداشتی در سراسر کشور با حضور علیرضا کاظمی، وزیر آموزش و پرورش، و دیگر مسئولان کشوری و استانی در قالب سومین مرحله از طرح های «شهید سلیمانی» به بهره برداری رسید. مدیرکل آموزش و پرورش استان خراسان رضوی درگفت و گو با ایرنا گفت: این طرح ها در راستای تحقق سند تحول بنیادین آموزش و پرورش و به منظور محرومیت زدایی، توسعه فضاهای آموزشی و تأمین وسایل و تجهیزات آموزشی و ورزشی محقق شد. سید امیر شوشتری ادامه داد: در کنار این طرح ها ۲۲۵ فضای آموزشی نیز در خراسان رضوی به بهره برداری خواهد رسید. مدیرکل آموزش و پرورش استان افزود: امید است با اجرای این حرکت ارزشمند، شاهد پویایی و بالندگی فرزندان ایران اسلامی باشیم. در این مراسم، مدیران کل آموزش و پرورش برخی استان ها از طریق تماس تصویری به توضیح دستاوردهای طرح شهید سلیمانی در استان های حوزه فعالیت خود پرداختند.

در اختیار قرار گرفتن کتاب های درسی دانش آموزان از اول مهر

معاون سازمان پژوهشی و برنامه ریزی آموزشی گفت: دانش آموزانی که کتاب درسی خود را سفارش داده اند، از اول مهر کتاب های درسی را در مدارس دریافت می کنند. محمد علوی تبار درگفت و گو باتسنیم، با اشاره به چاپ ۱۵۶ میلیون جلد کتاب درسی برای ۱۶ میلیون دانش آموز اظهار کرد: هم اکنون در حال توزیع کتاب های درسی از منطقه به مدرسه هستیم. او یادآوری کرد: برای ثبت سفارش کتاب های درسی هیچ مشکلی وجود ندارد و مراحل ثبت سفارش به صورت ثبت نام شخصی یا گروهی است که مرحله گروهی را مدیران مدارس انجام می دهند. هم اکنون تمام مدارس کشور با اتصال به شبکه ملی اطلاعات، امکان ثبت سفارش کتاب های درسی را دارند و ۱۵۰ میلیون جلد کتاب درسی، ثبت سفارش شده است. علوی تبار گفت: کتاب های درسی بیشتر از تعداد دانش آموزان چاپ شده است و هیچ کمبودی در این حوزه وجود ندارد.